

Пешоналари ва оёқ-қўлларидан оппоқ нур таралиб турган ҳолларида келурлар

08:31 / 09.09.2019 1903

أَرْغَمَ أَيُّ قَوْلٍ مَوْيَّ نَوْتِ أَيُّ تَمُّ أُنْ «: لَأَقْبِلُ بِيَّ لَلِ نَعُ، هُنَّ عُلُ لَلِ يَضَرَّ رَ عَزِيْرُهُ بَأَنْ ع
هُ أَوْر. «لَغْفَيْ لَفُ تُّرُغَلِي طِيْ نَأْمُ كُنْمَ عَاطَتْ سَا نَمَفْ، ءُؤُضُ وُلَا رَثَأْ نَمَنْ لِحَحْمُ
مُلْسُ مَوِّي رَأْحُ بَلَا

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Албатта, умматим қиёмат куни таҳоратнинг асаридан пешоналари ва оёқ-қўлларидан оппоқ нур таралиб турган ҳолларида келурлар. Сиздан ким ўз пешонасидаги қашқасини узайтиришга қодир бўлса, шуни қилсин», дедилар».

Бухорий ва Муслим ривоят қилганлар.